

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1945

Vyhlášené: 14.08.1945

Časová verzia predpisu účinná od: 14.08.1945

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

35.

Dekret presidenta republiky

ze dne 31. července 1945

o přechodném omezení výplat vkladů u peněžních ústavů (peněžních podniků) v pohraničním území.

K návrhu vlády ustanovují:

§ 1.

(1) Peněžní ústavy a peněžní podniky mající sídlo v pohraničním území zemí České a Moravskoslezské, jakož i pobočky říšskoněmeckých peněžních ústavů a peněžních podniků tamtéž, nesmějí vyplatiti ani účetně převésti během jednoho týdne více než:

- a) 5 % z pohledávky v běžném účtě podle jeho stavu dne 31. července 1945; nedosahuje-li však těchto 5 % částky 1.500 K, pak nejvýše tuto částku;
- b) 500 K z vkladu na vkladní knížku (vkladní list) nebo na pokladniční poukázku.

(2) Dosáhnou-li výplaty pro jednoho věřitele ze všech jeho běžných účtů a vkladních knížek, vkladních listů nebo pokladničních poukázek, provedené podle odstavce 1, výše 100.000 K, mohou býti další výplaty konány jen, prokáže-li věřitel hodnověrně řádný způsob nabytí uložených částek. Směrnice o tomto průkazu vydá ministerstvo financí.

(3) Výplaty se dějí jen, předloží-li právnické osoby výplatní list a fyzické osoby lístek pro domácnost pro přídělý potravin. Výplaty se poznamenávají na těchto průkazech. Výplatní list pro právnické osoby vydává podle směrnic ministerstva financí příslušný místní národní výbor.

§ 2.

(1) Výplata (převod) částky vyšší, než stanoví § 1, jest přípustna, je-li žádost hodnověrně věřitelem (vkladatelem) doložena, jen:

- a) na platy a mzdy zaměstnanců ve vlastním podniku věřitelově nebo k placení nájemného (pachtovného) věřitelem;
- b) z běžných účtů vedle volné částky, uvedené v § 1, ods. 1, písm. a), dalších 30 % z pohledávky podle stavu dne 31. července 1945 během čtyř týdnů k obnovení provozu podniku nebo během téže doby dalších 20 % k udržení provozu podniku;
- c) na placení daní a veřejných dávek; tuto výplatu jest však peněžní ústav povinen provést přímo příslušnému výběrčímu úřadu;
- d) z běžných účtů státu;
- e) z běžných účtů zemí, okresů, obcí, veřejnoprávních sociálně pojišťovacích ústavů a jiných veřejnoprávních korporací a fondů na nezbytně nutné platy, za předpokladu, že nemají jiných

volných prostředků a že poukazy podepíše vedle osob, ustanovených k nakládání s těmito účty, také oprávnění zástupci těchto svazků územní samosprávy, korporací a fondů;

- f) na placení pojistného v oboru veřejnoprávního sociálního pojištění, jakož i na placení pojistných premií soukromým pojišťovnám;
- g) z peněz uložených bezprostředně na příkaz soudu nebo soudem;
- h) z peněz uložených národními správci nebo jinými podobnými zmocněnci (pověřenci), dále advokáty, veřejnými notáři nebo vnučenými správci, pokud jich tito potřebují, aby vyhověli soudním opatřením nebo rozhodnutím.

(2) Výplata (převod) vyšší částky jest rovněž přípustna, je-li prokazatelně věřitelem (vkladatelem) peněžní ústav a doloží-li hodnověrně, že jí nezbytně potřebuje, aby mohl své vlastní věřitele (vkladatele) uspokojiti podle tohoto dekretu a plniti nezbytné povinnosti z převzatých úvěrových závazků.

(3) Výplata (převod) částek vyšších než podle ustanovení § 2, odst. 1, písm. b) připuštěných, jest dovolena, jde-li prokazatelně o prostředky nezbytně nutné pro obnovení provozu podniku národohospodářsky důležitého, na zaplacení dopravného, jakož i na opatření surovin a zboží pro věřitelův podnik v obvyklém rozsahu, a za předpokladu, že pohotové prostředky věřitelovy na to nestačí. Na výplatu této vyšší částky nemá však věřitel nároku.

§ 3.

Omezením podle tohoto dekretu nepodléhají:

- a) výplaty pohledávek v běžném účtě a vkladů na vkladní knížky (vkladní listy) nebo na pokladniční poukázky, které vznikly, pokud se týká, byly uloženy dne 1. srpna 1945 nebo později;
- b) výplaty částek, které mohly býti, avšak nebyly věřitelem (vkladatelem) požadovány podle § 1;
- c) převody z běžného účtu na běžný účet u téhož peněžního ústavu, avšak převedené částky, pokud přesahují míru stanovenou v § 1 a § 2, odst. 1 a2, zůstávají vázány podle tohoto dekretu;
- d) účetní převody záležející v tom, že peněžní ústav převede s běžného účtu nebo z vkladní knížky splatnou pohledávku svého věřitele na vlastní účet, aby uhradil splatné závazky téhož věřitele vůči sobě.

§ 4.

Právo peněžního ústavu (peněžního podniku) trvati na smluvené výpovědní lhůtě nebo na jiných ujednáních, která jsou pro něj příznivější, není ustanoveními v §§ 1 až 3 dotčeno.

§ 5.

(1) Výplaty (převody) podle předchozích ustanovení nejsou přípustny osobám státně nespolehlivým.

(2) Takovými osobami jest rozuměti:

- a) osoby národnosti německé nebo maďarské s výjimkou těch, které prokáží, že zůstaly věrný Československé republice, nikdy se neprovinily proti národům českému a slovenskému a buď se činně zúčastnily boje za její osvobození anebo trpěly pod nacistickým nebo fašistickým terorem, nebo
- b) osoby, které vyvíjely činnost, směřující proti státní svrchovanosti, samostatnosti, celistvosti, demokraticko-republikánské státní formě, bezpečnosti a obraně Československé republiky, které k takové činnosti podněcovaly nebo jiné osoby svěsti hleděly a záměrně podporovaly jakýmkoliv způsobem německé a maďarské okupanty,

c) osoby právnické, u nichž se použije obdobně zásad uvedených v písm. a) a b) s výjimkou těch, do nichž jest zavedena národní správa podle dekretu presidenta republiky ze dne 19. května 1945, č. 5 Sb.

(3) Pro výplatu (převody) vkladů osobám státně nespolehlivým platí zvláštní předpisy.

§ 6.

(1) Ministr financí se zmocňuje, aby učinil vhodná opatření k tomu účelu, aby umožnil peněžním ústavům (peněžním podnikům) splniti jejich závazky v korunové měně. Zároveň se zmocňuje, aby podle poměrů na peněžním trhu vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení sazby a částky uvedené v §§ 1 a 2 přiměřeně zvýšil nebo snížil.

(2) Ministerstvo financí se zmocňuje, aby v případech naléhavé hospodářské potřeby povolilo výjimky z ustanovení §§ 1 až 3.

(3) Vyřízení žádosti o povolení takové výjimky, jakož i jiné úřední úkony, jsou osvobozeny od dávek za úřední úkony ve věcech správních.

§ 7.

(1) Orgán peněžního ústavu (peněžního podniku) nebo jeho národní správce či člen národní správy po případě jiný pověřenec nebo zmocněnec, který vědomě poruší předpisy tohoto dekretu výplatou (převodem) osobě státně nespolehlivé nebo výplatou vyšší než přípustné částky, anebo je vědomě obchází poskytnutím úvěru na vklad, u peněžního ústavu (podniku) uložený (t. zv. kompenzačního úvěru), či jiným způsobem, nebo

kdo vědomě nesprávným nebo neúplným údajem skutkových okolností, zejména v žádosti podané podle § 6, nebo předložením podvržených dokladů vyláká výplatu (převod) osobě státně nespolehlivé nebo výplatu vyšší, než tento dekret přípouští,

bude potrestán, nejde-li o čin, který jest přísněji trestný podle jiných předpisů, za těžký důchodkový přestupek pokutou až do desetinásobku nedovoleně vyplacené částky, a nelze-li tuto částku zjistiti, pokutou až do 1,000.000 K.

(2) Také pokus trestných činů uvedených v odstavci 1 je trestný.

(3) Je-li peněžitý trest, uložený podle tohoto dekretu, nedobytný, nastoupí místo něho náhradní trest vězení od jednoho dne do jednoho roku. Náhradní trest vězení se stanoví jeden den za 100 K až 300 K podle míry provinění a podle důchodových, majetkových a jiných osobních poměrů vinníka.

(4) Na upuštění od trestního řízení nemá obviněný právního nároku.

(5) Trestnost přestupků se promlčuje za 3 roky počínajíc dnem, kdy byl přestupek spáchán.

(6) Důchodkové soudy a úřady rozhodující o přestupcích hodnotí provedené důkazy podle volného uvážení.

(7) Jinak platí o stíhání a trestání přestupků ustanovení důchodkového trestního zákona z r. 1835 s doplňky a nařízeními k němu vydanými.

§ 8.

Tento dekret nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1945 a platí v zemích České a Moravskoslezské; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Šrobár v. r.

